



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 52/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. januára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], bytom u zákonnej zástupkyne [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej advokátom [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenie jej základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 41 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa postupom vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Slovenskej republiky a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDAKČIA] odmieta pre neprípustnosť.

Odôvodnenie:

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie v záhlaví označených svojich základných práv postupom tam uvedených štátnych orgánov, ktoré jej neumožňujú navštíviť otca vo výkone väzby. Zároveň sa domáhala vyslovenia povinnosti vyšetrovateľovi povoliť návštevu,

zaplatenie sumy 30 000 € z titulu finančného zadost'učinenia a náhrady trov právneho zastúpenia solidárne od všetkých označených orgánov verejnej moci.

2. Skôr, ako mohol ústavný súd pristúpiť k vecnému prejednávaniu s'ťažnosti, musel posúdiť splnenie procesných predpokladov konania a dospel k záveru, že na prejednanie návrhu nie je ústavný súd príslušný.

3. S'ťažovateľka napáda postup orgánov činných v trestnom konaní a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré jej neumožňujú navštíviť svojho otca vo výkone väzby, v ktorej sa nachádza pre obzvlášť závažnú trestnú činnosť. Samotné negatívne stanovisko týchto orgánov k jej žiadostiam však nezasahujú a nie sú ani spôsobilé zasiahnuť a už vôbec nie porušiť s'ťažovateľkine práva, tak ako to v podanej s'ťažnosti prezentoval jej advokát.

4. Napadnuté neidentifikovateľné negatívne odpovede na žiadosti s'ťažovateľky samy osebe predstavujú iba jedny z mnohých čiastočných postupov orgánov činných v trestnom konaní, ktorými nemôže byť zasahované do práv obvineného či jeho maloletej dcéry. Tieto čiastkové kroky nepredstavujú rozhodnutie ani iný zásah v zmysle čl. 127 ústavy a § 49 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), takže ústavnému súdu neprislúcha ich jednotlivo preskúmavať, a tým skôr potom nie je v jeho právomoci vysloviť orgánom činným v trestnom konaní povinnosť povoliť s'ťažovateľke návštevu otca vo výkone väzby.

5. Z uvedených dôvodov bol teda návrh odmietnutý podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. V tomto prípade ide opäť o jeden z prípadov zneužívania podávania vopred *prima facie* neprejednatel'ných s'ťažností na ústavný súd, hoci advokátsky primus by tomu mal zabrániť, a to buď pre neznalosť elementárnych procesných pravidiel alebo pre snahu

advokáta o získanie odmeny bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, čo treba považovať za porušenie zákonných a etických povinností advokáta.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. januára 2017